

[Alfred Hansen]

samfund. Jeg synes nok, at hr. Maistedes dagsordensforslag er meget negativt sammenlignet med vores særdeles positive dagsordensforslag.

Formanden:

Jeg er ked af at starte med disse formaninger, men der er ualmindelig megen uro i sidegangen, og om lidt beder vi simpelt hen medlemmerne om at forlade sidegangen, hvis ikke det hjælper. Det kan vi jo gøre.

Preben Lange (Grønl.):

Jeg vil gerne svare på den usaglige kritik, som hr. Steenholdt fra atassut fremsatte af siumuts og det grønlandske landsstyes holdning til EF. Jeg mener, at hr. Steenholdt fremlagde kendsgerningerne på en temmelig manipulerende måde.

Hr. Steenholdt sagde, at der ikke var noget alternativ til Grønlands nuværende medlemskab af EF, men det passer simpelt hen ikke. Vi har f. eks. kommissær Finn Gundelachs udtalelse for, at Grønland vil kunne få en udmærket handelsaftale med EF. Siumut og landsstyret mener, at der er andre muligheder, der skal undersøges ganske sagligt, og dette undersøgelsesarbejde er allerede i fuld gang. Det ved hr. Steenholdt, og derfor er det en nedvurdering, når han siger her fra talerstolen, at EF-modstanden i Grønland bare består af følelsesmæssige argumenter.

Vi har tværtimod klare tal for, at vesttyske fiskere har fisket ganske ulovligt for 200 mill. kr. pr. år. Vi har også tal for, at EF-Kommissionen i 3-4 tilfælde har foræret fisk fra grønlandske farvande til EF-lande, uden at man så meget som har spurgt eller orienteret landsstyret. Vi har også tal fra landsstyrets erhvervsdirektorat, som siger, at det i kraft af fiskene snarere er Grønland, der støtter det fiskehungrende EF, end omvendt. Disse tal og disse argumenter er blevet fremlagt hjemme i Grønland, men den kendsgerning forbi-går hr. Steenholdt i tavshed.

Når hr. Steenholdt udtaler sig om siumuts saglige kritik af EF, er det kun, fordi han og hans parti ikke på noget tidspunkt har kunnet tilbagevise rigtigheden i siumuts tal og argumenter. Hjemme i Grønland er hr. Steenholdt tavs, men her i folkettingen står han op og påstår, at der kun er følelsesmæssige argumenter imod EF. Hr. Steenholdt

skulle tage en snak med nogle grønlandske fiskere, så ville han sikkert blive klogere. Det er nemlig ikke for stærkt at sige, at der er vrede blandt de grønlandske fiskere imod EF, og det er en realitet, det er ikke noget, som kun er følelsesmæssigt.

Siumut vil fortsætte sit saglige opklaringsarbejde vedrørende alternativer til EF. Vi accepterer ikke en fastlåsning af nogen som helst situation, sådan som atassut gør det ved med bind for øjnene at sige, at intet kan og intet skal ændres. Derfor er vi også sikre på, at hvis vi finder frem til en ordning med f. eks. fiskerilicenser, så skal indtægterne herfra selvfølgelig ikke modregnes i det danske bloktilskud, sådan som hr. Steenholdt nu anbefaler den danske regering at gøre.

Jeg vil ikke føre noget grønlandsk partiopgør ind i folkettingen, men når hr. Steenholdt i den grad er usaglig, og når han låser sig fast i en position, hvor man altid skal nøjes med det, man har, så må jeg protestere. Derfor kan jeg kun med glæde konstatere, at ligesom det var siumut, der førte an i kampen for hjemmestyret, således er det nu også siumut, der vil føre an i kampen mod vores EF-forhold.

Formanden:

Kan hr. Knud Lind ikke tale lidt mindre højt derude – nu må vi til at tage de enkelte ud, når vi ikke kan få ro i den sidegang.

Steenholdt (Grønl.):

Min kollega hr. Preben Lange har ganske forståeligt hæftet sig ved de udtryk, jeg har benyttet, nemlig »hæmningsløs« og »usaglig«, om siumuts holdning. Jeg skal ikke tale om fiskeri eller tyveri eller deslige. At jeg har brugt disse udtryk, vil jeg godt begrunde med et enkelt eksempel, som både viser hæmningsløshed og usaglighed.

Grønlands stemme i Europa-Parlamentet, hr. Finn Lyng, sagde i foråret i Grønlands radio, at EF-tilskuddene er lokkemad. Han sagde, at tilskuddene fra regionalfondene har været stigende gennem de senere år. Det mente han var lokkemad fra EF, for, som han sagde: »Hvordan skal man ellers forklare, at regionalfondens tilskud til Grønland har været stigende?«

Det underer mig ikke et øjeblik, at hr. Finn Lyng betragter regionalfondens tilskud som